U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce, JUDr. Milady Tomkové a Mgr. Jana Passera v právní věci stěžovatelky **V. R.,** za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 10. 2005, č. j. 63 Az 49/2005 - 19,

t a k t o:

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem soudu ze dne 24. 10. 2005, č. j. 63 Az 49/2005 - 19 zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 30. 3. 2005, č. j. OAM-493/VL-07-19-2005, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. stěžovatelka namítala, že krajský soud nepostupoval objektivně a nevyhodnotil správně všechny důkazy, nezabýval se možností udělení humanitárního azylu a vůbec neřešil otázku, zda se na ní vztahuje či nevztahuje překážka vycestování. Současně stěžovatelka požádala o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 12. 2005, č. j. 63 Az 49/2005 - 31, které nabylo právní moci dne 2. 1. 2006, bylo rozhodnuto, že se stěžovatelce neustanovuje zástupce z řad advokátů. Následně byla stěžovatelka usnesením krajského soudu ze dne 15. 2. 2007, č. j. 63 Az 49/2005 - 75 vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doložila do spisu předložením plné moci zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti a doplnila údaje o tom, v jakém rozsahu rozhodnutí soudu napadá, uvedla konkrétní důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. a datum, kdy jí byl napadený rozsudek doručen. Současně byla poučena, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavkům krajského soudu a v řízení nebude možno pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Jelikož stěžovatelka nebyla v místě doručování zastižena, bylo toto usnesení uloženo dne 23. 2. 2007 u pošty a adresátce zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Stěžovatelka si však písemnost nevyzvedla, a proto jí toto usnesení bylo náhradně doručeno dne 26. 2. 2007.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Z citovaného ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení stěžovatelky advokátem v řízení o její kasační stížnosti proti napadenému rozsudku krajského soudu, je zvláštní podmínkou řízení o kasační stížnosti, jejíž nedostatek lze odstranit, ale bez jejíhož splnění nelze rozhodnout ve věci samé. Stěžovatelka podle obsahu spisu právnické vzdělání nemá a jelikož ani na výzvu krajského soudu ze dne 15. 2. 2007 nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, neodstranila nedostatek podmínky řízení o tomto mimořádném opravném prostředku, který tak brání pokračování v řízení.

Náležitosti kasační stížnosti jsou uvedeny v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. Pokud je toto podání nemá, musí být podle odst. 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, vyzývajícího k odstranění vad. V tomto případě kasační stížnost zákonné náležitosti podle krajského soudu neobsahovala, a proto tento soud stěžovatelku vyzval usnesením ze dne 15. 2. 2007 k odstranění vad podání, které konkretizoval, a stanovil k odstranění vad lhůtu v souladu se zákonem. Stěžovatelka na tuto výzvu nereagovala a krajským soudem uváděné vady kasační stížnosti neodstranila.

Nepředložení plné moci udělené advokátovi a neodstranění níže uvedených vad podání brání věcnému projednání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky odmítl (§ 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu